

Nöden är stor i Ukraina på flera sätt; många människor är arbetslösa, svälter, fryser osv. men framförallt finns det ett bortglömt krig i östra delen av landet. Ukrainahjälpen Filippus hjälper till även där med förnödenheter men det är inte ofta de åker med sina fordon ända dit men i slutet av oktober i år så drog de iväg och jag fick möjligheten att följa med. Färden gick till Kharkiv som ligger endast några mil från gränsen till Ryssland. I själva sta-

den märks det ingenting av kriget åtminstone inte på ytan men det påverkar ändå eftersom många har tappat sin försörjning. Vi kunde dela ut en del kläder och mat till familjer i närområdet där vi bodde och är misären stor.

Filippus lämnar även över kläder till en församling som ser som sin uppgift att leverera till personer i förorter till Donetsk (Ukrainsk stad som nu är under rysk belägring) men även till soldater som är inkallade.

Kharkiv ligger ca 45 mil från Donetsk och vi fick möjligheten att följa med på en resa till en förort Marjinka. Vi åkte tillsammans med några unga män och ledaren för vår lilla trupp var en kommandant i den ukrainska armen. Han ordnade oss igenom alla checkpoints utan att vi en enda gång behöva visa passet otroligt smidigt – mindre smidigt var hastigheten i snitt 110 på vägar som är oerhört eftersatta och det känns

som om man åker på en gammeldags tvättbräda som även har stora bucklor lite här och var. När vi kommit fram till Marjinka fick vi besöka en av församlingarna som tar emot och delar ut kläder från Filippus. De tyckte att vi anlände lite för sent på dagen runt kl. 14:00 för beskjutningarna brukar börja under eftermiddagarna.

En dag åkte vi till barnen

på soptippen och det är svårt att sätta ord på det som vi mötte. En kvinna talade med vår tolk som återgav hennes glädje till att hon hittat en dörr och kund stänga om sig till sitt enkla hem. Olika skjul byggda av papp och plåt. Maten värmdes på öppen eld.

De ger mig en positiv känsla och inte en uppgivenhet. Gud hör bön och svarar med oss som enkla händer och fötter får vara del i det stora Gud Fader här byggmästaren.

Du tänker kanske på att hur skall en människa kunna påverka med två tomma händer. I utkanten av Oradea mötte vi en mycket enkel person. Hans hjärta såg de nödställda männen, tiggaren och den som ingen räknade med.

Under tid har han samlat 200 sängplatser som blir deras hem fram till det sista andetaget. Guds ord leder honom. Jag läste på väggen, **-Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.**

Johannes 17:3.

Kläder och skor värmer till en del men de behövs nya hus och en församling i England har tagit till sig uppdraget att sända ett arbetslag som murar och snickrar i 14-dar och därefter skiftar de och ett nytt arbetslag kommer. Synbart på bilden växer området fortfarande runt Caminul Felix.

Med dessa intryck och foton i min kamera åker vi hemåt. Med ett sista stopp på Polen på koncentrationslägret Stutthof. Vi guidas från station till station och hela platsen vittnar om Europas ödesmättade historia. Bra att se och påminnas om att det har hänt och att vi alla kan välja det goda för att förhindra att den återupprepas.

Anna Karin Fahlén / Eva Bylund

